

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200607
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8220200607.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu, sudkyne JUDr. Gabriely Világiovej a sudcu JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobkyne: O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/XX, B., zastúpenej advokátom Mgr. Matúšom Mackom, Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s. skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 4Csp/14/2020-199 zo dňa 03.12.2021, takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie voči výroku, ktorým bol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom a trovami celého konania vylúčený na samostatné konanie.

Potvrdzuje rozsudok v tej časti výroku, ktorým bola určená neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 13.8.2013 v čl. I. bod 7: „Poplatky platné podľa cenníka VÚB, a.s. ku dňu uzavretia tejto zmluvy sú: Poplatok za I. upomienku 10,00 eur, Poplatok za každú ďalšiu upomienku 40,00 eur.“

Zrušuje rozsudok v tej časti výroku, ktorým bola určená neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 13.8.2013 v čl. I. bod 3 „výška poplatku za poskytnutie úveru 64,20 eur“ a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto: „Súd určuje, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 13.8.2013 v čl. I bod 7 : „ Poplatky platné podľa cenníka VÚB, a.s. ku dňu uzavretia tejto zmluvy sú: Poplatok za I. upomienku: 10,00 EUR, Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 40,00 EUR“ a v čl. I. bod 3 „ výška poplatku za poskytnutie úveru 64,20 eur “ sú neprijateľné.

Vec v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom a trovami celého konania vylučuje na samostatné konanie.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou súdu prvej inštancie doručenou 31.03.2020 domáhala toho, aby súd uložil žalovanému vydať jej bezdôvodné obohatenie v sume 291,46 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia, vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, č. XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 13.08.2013, v časti

7. Poplatky platné podľa cenníka VÚB, a.s. ku dňu uzavretia tejto zmluvy sú: „Poplatok za I. upomienku: 10,00 EUR, Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 40,00 EUR“, taktiež aby súd uložil žalovanému nahradiť jej trovy s konaním jej vzniknuté. V dôvodoch žaloby uviedla, že medzi ňou a žalovaným bola uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, č. XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 13.08.2013, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 3.210,- eur, ktorý sa zaviazala žalovanej zaplatiť v 119 - mesačných splátkach vo výške 48,16 eura. V úverovej zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba vo výške 12,90 %, RPMN vo výške 14,41 % a priemerná RPMN vo výške 19,47 %. Žalovanému doposiaľ na predmetnú zmluvu uhradila 3.501,46 eura. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatvorila ako spotrebiteľka so žalovaným, dodávateľom finančnej služby. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Uzavretá zmluva však zákonným náležitostiam nezodpovedá. Obsahuje nesprávny údaj o výške priemernej RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 19,47 %. Správna výška priemernej RPMN podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013 pre spotrebiteľské úvery vo výške od 1.500 do 6.500 eur vrátane so zmluvnou platnosťou od 5 do 10 rokov činila 18,84 %. V Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, č. XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 13.08.2013 je uvedená nesprávne celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 5.796,16 eura. Vzhľadom na dobu splácania 119 splátok a výšku mesačnej splátky 48,16 eura, predstavuje celková čiastka správne sumu 5.731,04 eura (119 x 48,16 eura = 5.731,04 eura). Bezdôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi jej platbami, t.j. 3.501,46 eura a výškou úveru 3.210,- eur, teda 291,46 eura. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 13.08.2013 obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, v časti 7. Poplatky platné podľa cenníka VÚB, a.s. ku dňu uzavretia tejto zmluvy sú: „Poplatok za I. upomienku: 10,00 EUR Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 40,00 EUR“. V zmysle tohto ustanovenia, sa mala zaviazat' na úhradu poplatkov za upomienky. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky žalovaného, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky, a ktoré si on sám určil pevnou sumou vopred. Výšku poplatkov za upomienky žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil, a aj preto ich požadovanie od spotrebiteľa odporuje dobrým mravom.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný poprel tvrdenia žalobkyne uvedené v žalobe, zmluva zodpovedá zákonným náležitostiam vyžadovaným pre zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi ním a žalobkyňou. Žalobkyňa účelovo interpretuje jasné, zreteľné a jednoznačné údaje o úvere uvedené v zmluve s cieľom zdôvodniť údajnú potrebu aplikácie zákonnej sankcie bezodplatnosti úveru. Pokiaľ sa týka tvrdenia o neprijateľnosti zmluvných podmienok, mal za to, že všetky poplatky a náklady súvisiace s úverom boli dohodnuté v zmluve o úvere. Žalobkyňa svojim podpisom s podmienkami súhlasila, poplatky sú zreteľné a transparentne priamo v zmluve o úvere uvedené. Podľa žalovaného je potrebné brať zreteľ na to, že poplatky či náklady úveru predstavujú zmluvné ustanovenia, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia primeranosti ceny a preto sú vylúčené zo súdneho prieskumu neprijateľných podmienok. Ide jednoducho o cenu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Úverová zmluva predstavuje celý komplex práv a povinností, pričom cena úveru nie je tvorená len úrokom, ale aj všetkými v zmluve uvedenými povinnosťami, veriteľom požadovanými poplatkami či nákladmi, ktoré tvoria cenu peňazí. Predmetné zmluvné ustanovenie je niekoľko rokov obsolentné, v zmysle aktuálne účinného cenníka žalovaného je upomienka o nezaplatení dlžnej sumy spoplatnená sumou skutočných nákladov. Počas trvania zmluvného vzťahu nebola žalobcovi žiadna z upomienok spoplatnená sumami aktuálnymi ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere.

Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že úver, ktorý bol žalovaným poskytnutý žalobkyňi na základe zmluvy je úverom bezúročným a bez poplatkov. Súd mal pochybnosti o tom, či údaj o výške RPMN bol uvedený v zmluve v správnej výške, v zmluve je nesprávne uvedený údaj vyžadovaný § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva bola uzavretá 13.08.2013, predchádza tomu 2. kalendárny štvrtrok 2013 a tomuto údaju zodpovedá aj údaj o výške priemernej RPMN 18,84 %. Žalovaný má preto právo len na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia 3.210,- eur, keďže výška žiadaného bezdôvodného obohatenia bola rozporná v zmysle iného tvrdenia žalobkyne a predloženého listinného dôkazu, preto v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vylúčil vec na samostatné konanie nakoľko je potrebné doplniť dokazovanie.

Za neprijateľné zmluvné podmienky mal zmluvné podmienky, ktoré boli dohodnuté v zmluve, a to poplatok za upomienky a poplatok za poskytnutie úveru. Podľa súdu prvej inštancie poplatky za upomienky aj poplatky za poskytnutie úveru boli súdmi opakovane vyhlásené za neprijateľné zmluvné podmienky pre značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán znevýhodňujúce spotrebiteľa a jeho postavenie tým, že sa jedná o poplatky, za ktoré banka neposkytuje žiadne

protiplnenia, resp. službu spotrebiteľovi. Viac-menej takéto poplatky slúžia potrebám veriteľa, nie spotrebiteľa. Poplatok predstavuje ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie je iba skutočnou náhradou nákladov dodávateľa, ktorá nebola preukazovaná. Poplatok za upomienky je tak neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatnou zmluvnou podmienkou.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v rozsahu všetkých výrokov, argumentujúc, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čím je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku. Podľa žalovaného nebol daný zákonný dôvod na vylúčenie veci na samostatné konanie v zmysle § 166 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak ako sú uvedené v tomto zákonom ustanovení. Vylúčenie bolo arbitrárne, neobstojí ani argumentácia súdu ktorou „prejudiciálne“ určil úver ako bezúročný a bez poplatkov. Čo sa týka neprijateľnosti poplatku za poskytnutie úveru, tento poplatok nie je a nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou nakoľko nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, predstavuje svojou výškou len 2 % výšky čerpanej istiny. Táto zmluvná podmienka sa týka ceny úveru, t.j. hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ktorá bola vyjednaná žalovaným v kontraktačnej fáze zmluvy. Žalobkyňa s ňou podpisom zmluvy súhlasila pričom údaj o tomto poplatku je v zmluve vyjadrený viditeľne, určito, jasne a zrozumiteľne. Z daného dôvodu je táto zmluvná podmienka vylúčená zo súdneho prieskumu a nemohlo ísť o neprijateľnú podmienku. Poplatok predstavuje popri úrokoch a eventuálne iných poplatkoch jednoducho cenu za poskytnutie peňažných prostriedkov. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky III. ÚS 3725/13 z 10.04.2014. Z ustálenej českej judikatúry vyplýva, že neexistuje taký zákonný príkaz či zákaz, podľa ktorého by si na základe slobodne a vážne medzi stranami uzavretej zmluvy o úvere mohol podnikateľský subjekt ako protiplnenie, t.j. cenu poskytnutého úveru, požadovať jedine úroky. Úverová zmluva predstavuje celý komplex práv a povinností pričom cena úveru nie je tvorená len úrokom, ale aj všetkými v zmluve uvedenými povinnosťami, teda aj poplatkami, ktoré spolu s úrokom tvoria cenu peňazí, t.j. cenu poskytnutého úveru. Samotný zákon o spotrebiteľských úveroch počítá a predvída existenciu poplatkov. Čo sa týka poplatkov za upomienky, ide samozrejme o sankčné poplatky spojené primárne s donucovacím zámerom. Pri uzatváraní zmluvy si je klient banky vedomý výšky sankčných poplatkov čím tieto poplatky spĺňajú donucovaciu funkciu a psychologicky vplývajú na klienta aby v prípade akýchkoľvek ťažkostí veriteľa vopred kontaktoval so snahou nepriaznivo situáciu riešiť a predísť akýmkoľvek sankciám. Tieto poplatky boli dohodnuté v zmluve o úvere a jej súčasťach, obchodných podmienkach a cenníku, t.j. žalobkyňa svojim podpisom v príslušnej zmluve s takýmito podmienkami, za ktorých bol žalovaný ochotný vstúpiť do zmluvného vzťahu, súhlasila. Rovnaká argumentácia ako k poplatku za poskytnutie úveru platí aj pre poplatky za upomienky. Žalovaný preto žiadal aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne alebo aby rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru o neprípustnosti odvolania voči výroku ktorým súd prvej inštancie vec v časti vylúčil na samostatné konanie a vo zvyšku k záveru o tom, že odvolacie dôvody ktorými argumentoval žalovaný odôvodňujú postup podľa § 389 CSP len vo vzťahu k časti výroku rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o neprijateľnosti zmluvných podmienok.

4. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

5. Výrok súdu prvej inštancie o vylúčení prejednávanej veci v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom a trovami má povahu uznesenia, pre ktoré platí, že odvolanie voči takémuto uzneseniu je prípustné iba vtedy, ak to zákon pripúšťa. Tie uznesenia, voči ktorým je odvolanie prípustné sú uvedené v § 357 Civilného sporového poriadku, v predmetom zákonom ustanovení sa uznesenie o vylúčení niektorej časti nároku, ktorý je predmetom konania nenachádza, z čoho vyplýva, že ak žalovaný podal odvolanie aj voči tomuto výroku rozhodnutia prvoinštančného súdu išlo o odvolanie neprípustné, preto

odvolací súd rozhodol o odmietnutí odvolania voči tomuto výroku prvoinštančného súdu podľa § 386 písm. c) CSP.

6. Odvolacia argumentácia žalovaného bola, ako z jej obsahu vyplýva, založená na tvrdení o existencii takých vád rozsudku, ktoré majú za následok nesprávnosť, nezákonnosť rozhodnutia, rozsudok má predstavovať porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces, je zmätočné, nepreskúmateľné.

7. Predmetom konania je nárok žalobkyne zo zmluvného vzťahu, ktorý vznikol medzi ňou a žalovaným, v ktorom má žalobkyňa status spotrebiteľky, pričom pre tento druh záväzkového vzťahu platí, že zmluvy, na základe ktorých záväzkový vzťah vzniká, nesmú obsahovať dojednania podmienok, ktoré sú neprijateľné, spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

8. Súd prvej inštalácie, právne posudzujúc zistený skutkový stav na základe ustanovení právnych predpisov uvedených v bodoch 13-42 odôvodnenia rozsudku objasnil dôvody, pre ktoré bolo jeho povinnosťou zaoberať sa možnou neprijateľnosťou nielen tých zmluvných podmienok, ktoré za neprijateľné mala žalobkyňa, čo je relevantný postup súdu pri rozhodovaní o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý súdu prvej inštalácie nemožno vytknúť.

Samotný záver dôvodov, pre ktoré dospel k názoru, že neprijateľnými majú byť zmluvné podmienky uvedené v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 13.08.2013 v čl. I. bod 7: „Poplatky platné podľa cenníka VÚB, a.s. ku dňu uzavretia tejto zmluvy sú: Poplatok za I. upomienku 10,00 eur, Poplatok za každú ďalšiu upomienku 40,00 eur“ a v čl. I. bod 3 „výška poplatku za poskytnutie úveru 64,20 eur“ je obsahom bodu 50 odôvodnenia rozsudku.

9. Čo sa týka rozhodnutia súdu vo vzťahu k neprijateľnosti tej zmluvnej podmienky, na ktorú poukazovala žalobkyňa v žalobe, žiadajúc určiť, že neprijateľnou je zmluvná podmienka v čl. I. bod 7 zmluvy o poplatkoch za upomienky, odvolací súd sa s názorom súdu prvej inštalácie, aj keď len stroho zdôvodneným, nemá dôvod nestotožniť.

10. Odvolací súd nemá pochybnosti o zmysle upozorňovania veriteľa na nedostatky v plnení povinnosti, ku ktorým sa zaviazal dlžník v zmluve ako argumentoval žalovaný. V zmluvnom vzťahu má totiž platiť zásada „pacta sunt servanda“, bezpochyby nedostatkom, porušením povinnosti riadne plniť záväzok zo zmluvy o úvere, je aj omeškanie. Ak si veriteľ s dlžníkom - spotrebiteľom dohodne mechanizmus upozorňovania na oneskorenie, ktorý podlieha poplatkovej povinnosti, nie je možné prioritne vychádzať z úvahy, že ide o mechanizmus slúžiaci len záujmom veriteľa. Dôsledkom meškania s úhradou splátky úveru v dohodnutej výške a v dohodnutom čase je zákonný nárok na úrok z omeškania, minimalizovaniu výšky ktorého môže prispieť práve upozornenie na meškanie. Uvedené však neznamená nemožnosť zásahu súdu ex offio posúdiť či zmluvná klauzula, obsahom ktorej je dohoda o poplatku za upomienky, nie je klauzulou zneužívajúcou, neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa totiž aj podmienka, ktorá je neprimeraná, predstavujúca neprimeranú sankciu za porušenie povinnosti spotrebiteľa.

11. Žalovaný v odvolaní nepoprel, práve naopak, potvrdil, že poplatok za upomienku je „samozrejme“ sankčným poplatkom spojeným primárne s donucovacím zámerom. Podľa odvolacieho súdu však zmyslom upomínania nie je sankcionovanie, ak by tento zmysel mali upomienky mať, išlo by o skrytú zmluvnú pokutu, takáto dohoda, ktorá je obsahom formulárovej zmluvy je vo vzťahu k spotrebiteľovi netransparentná a vo svojom dôsledku nezodpovedajúca ani zásade poctivosti vo forme princípu tzv. dôvery, ktorú je potrebné mať na zreteli pri vyhodnocovaní obsahu a textu spotrebiteľskej zmluvy, na čo apeloval vo svojom rozhodnutí Ústavný súd Českej republiky (nález II. ÚS 3/06 zo 06.11.2007 a I. ÚS 3512/11 z 11.11.2003), s názorom ktorého sa odvolací súd stotožňuje.

12. Posúdenie každého nároku je posúdením individuálnych skutkových zistení. V posudzovanej veci z tvrdení žalobkyne a z listiny zo spisu - zmluvy o úvere vyplýva, že jej obsahom má byť taká dohoda, že za prvú upomienku má veriteľ nárok na poplatok 10,- eur a za každú ďalšiu 40,- eur. O tom, že výška poplatku za upomienku nemôže zodpovedať reálnym nákladom dodávateľa, ktoré mu s vyhotovením a zaslaním upomienky vzniknú, svedčí to, že výška poplatku sa líši od toho, o ktorú upomienku v poradí ide, t.j. či o prvú, druhú alebo každú nasledujúcu. Takáto formulácia poplatku za upomienku zjavne nasvedčuje tomu, že v predmetnom poplatku sa neodrážajú reálne náklady

dodávateľa, ich zmyslom je sankcionovať spotrebiteľa, v dôsledku čoho sa finančné náklady spotrebiteľa navyšujú, návratnosť pohľadávky veriteľa minimalizuje, čo spôsobuje nerovnováhu v zmluvnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa.

13. Pokiaľ preto súd prvej inštancie rozhodol o neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. I. bode 7 zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 13.08.2013 uzavretej medzi žalovaným a žalobkyňou, je jeho rozhodnutie v tejto časti výroku správne. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako rozsudok vecne správny v tejto časti potvrdil.

14. Súd prvej inštancie za neprijateľnú zmluvnú podmienku mal aj podmienku uvedenú v čl. I. bod 3 o poplatku za poskytnutie úveru, výška ktorého bola 64,20 eura.

V bode 50. dôvodov rozsudku sa však okrem všeobecných formulácií o neprijateľnosti poplatku nenachádza žiadne konkrétne zdôvodnenie, pre ktoré by tento poplatok mal taktiež predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku, žalobkyňa neprijateľnosťou tejto podmienky neargumentovala, v tejto časti sú dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie nepreskúmateľné. Z rozhodnutia súdu nie je zrejmé v čom má táto neprijateľnosť v konkrétne posudzovanom právnom vzťahu spočívať, čo bolo dôvodom, pre ktorý odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k zmluvnej podmienke uvedenej v čl. I. bod 3 zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 13.08.2013 podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie, ak zotrvá na vlastnej úvahe o neprijateľnosti zmluvnej podmienky - poplatku za poskytnutie úveru, vyhodnotí túto úvahu v konkrétnych skutkových okolnostiach, vezme zreteľ na názor vyplývajúci z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-621/17 vo veci Gyula Kiss proti CIB Bank Zrt a ostatní z 03.10.2019, v ktorom Súdny dvor Európskej únie konštatoval, že zo Smernice 93/13 nevyplýva povinnosť aby zmluvná podmienka presne určujúca sumu poplatku za správu a poplatku za poskytnutie úveru, ktoré znáša spotrebiteľ, spôsob výpočtu a dátum ich splatnosti podrobne špecifikovala všetky služby poskytované ako protihodnota daných súm. Podľa Súdneho dvora Európskej únie zmluvná podmienka týkajúca sa poplatkov za správu zmluvy o úvere, ktorá neumožňuje jednoznačne určiť konkrétne služby poskytované ako protihodnota v zásade nespôsobuje v rozpore s požiadavkou dobre viery na úkor spotrebiteľa značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami strán, ktoré vyplývajú zo zmluvy.

16. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.